

holde Pumpen i Gang, og at Vandet saa i den regnfulde Periode, som det var, vilde stige — det gjorde det nu ogsaa —, og at det hele derved skulde blive sat under Vand, eller at det i alt Fald skulde blive umuligt for dem at bjærge Høsten. Det lykkedes imidlertid ikke, de var i Stand til at holde Pumpen i Gang, saa selv om Vandet steg noget, foraarsagede det ikke nogen Ødelæggelse, og det gik, indtil der kom nye Folk.

Den 14. September udvidedes Strejken til de 13 af Gaardene, efter at der var givet dem et Varsel og en Indbydels til Forhandling, der nærmest var en Trusel. Den 20. September gaar Maskinpasserne fra den ene af Pumpestationerne for at standse Pumpen. Men, som jeg sagde før, Pumperne holdes dog i Gang af Ejerlaget selv i ca. 8 Dage. Men saa stiger Vandet noget, det var, som sagt, i Høstens Tid, og man sørger derfor for at avertere efter andre Folk. Og de fik andre Folk. Den 7. November 1923 erklæres der saa Blokade efter Ordre fra de samvirkende danske Fagforbund, en Blokade, der omfattede Tilførselen af Kul og Olie til Pumperne for at hindre, at Kolindsunds Landmænd kan faa afsat Hø, Halm, Frø og andre Landbrugsprodukter, ingen Fabrikant maa reparere Maskiner, og der udstilles Blokadevagter paa de omliggende Stationer, 6 Mand var der udstillet i Fjor og 3 i Sommer, og ogsaa 1 ved Grenaa Havn. Disse Mænd fulgte med enhver Vogn, der blev ladet med Foder fra Kolindsund, saa, hvor den gik hen, og sørgede for, at den, naar den kom til andre Pladser, ikke blev aflæst.

Nogen Tid efter udvides Blokaden til at omfatte Købmand Kjær i Mørke, og der bliver ogsaa lagt Hindringer i Vejen for, at andre handlende i Nærheden kunde købe Produkter fra Kolindsund. Købmand Kjær har i 30 Aar handlet med Beboerne i Kolindsund og købt deres Produkter, og nu forlanges der altsaa, at han skal afbryde Forbindelsen med disse Kunder, som han har haft i saa lang en Aarrække. Det har naturligvis generet Købmand Kjær meget stærkt. Han har haft Vogne baade i Aarhus, Aalborg og Randers, og naar disse er kommet med Varer, har man gjort opmærksom paa — det er naturligvis blevet meddelt i socialdemokratiske Blade —, at Varerne var fra Kolindsund, og saa maatte de ikke losses. Undertiden har man maattet køre dem ud til Landstationer for at losse dem der og køre dem ind til Byen. Et Kornpakhuss har han haft i Struer, som er blevet

ganske blokeret, saa det har han slet ikke kunnet bruge.

Denne Strejke og Blokade drejer sig altsaa om dette, at Landarbejderforbundet, bistaaet af de samvirkende Fagforbund herinde, vil tvinge Ejerlaget, som omfatter 175 Medlemmer, og Ejerne af de 13 Gaarde til en for en at gaa ind under Overenskomsten med Arbejdsgiverforeningen. De Gaardejere, jeg her taler om, er slet ikke i Arbejdsgiverforeningen, de staa udenfor enhver Organisation, det har de gjort hele Tiden. Endvidere skal de nuværende Arbejdere paa Gaardene enten tvinges ind i Organisationen mod at betale en større Bøde, eller ogsaa bliver de jaget som Dyr Landet over og kan ikke faa Beskæftigelse nogetsteds, naar de tager fra de Pladser, hvor de nu er.

Kan sligt gennemføres Landsby efter Landsby, da er efter nit Skøm enhver Tale om Næringsfrihed og grundlovsmæssig Ret ingenting værd. Det maa jo være saaledes, at Landbruget har Lov til at drive sit Erhverv med af Landbrugerne selv antagne Folk, og at de selv har Lov til at bestemme, hvilke Organisationer de vil være Medlemme af. Det er dog en simpel borgerlig Frihed, synes jeg. Her er slet ikke Tale om noget Lønspørgsmaal, ikke Tale om, at der gives lavere Løn end den tarifmæssige eller den, som er aftalt med Arbejderne, men det er et Magtspørgsmaal. De paagældende har aldrig blandet sig i, om deres Arbejdere stod i Organisation eller ej. Det er den Frihed, man vil kæmpe for at opretholde, og jeg tror ganske sikkert, at i denne Kamp vil de have hele Landbrugets Sympati bag sig; thi Spørgsmaalet her drejer sig slet ikke om at tage Parti mellem to Organisationer, men her er Tale om en stor Organisations Angreb paa Enkeltmænd og en Blokering af deres Erhverv for at sulte dem ud og derved tvinge dem til Underkastelse.

Disse enkelte Landmænd, som her blokeres, og denne Købmand i Mørke har intet, som helst ulovligt foretaget sig, de vil bare i al Skikkelighed kunne passe deres Bedrift ligesom andre Landbrugere her i Landet og med den Medhjælp, de kan skaffe sig og kan blive enige med. Jeg vil tillade mig at spørge det højtærede Ministerium, om Ministeriet vil sørge for at værne disse Mennesker, baade Ejerlaget, der bestaar af 175 Medlemmer, og de 13 Gaarde, der er blokeret, mod denne Blokade. Vil Ministeriet stille fornødent Værn for dem, der vil arbejde med disse paa Kolindsund blokerede Varer, saa